

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CCI. Gregorius XI. Anno Christi 1370. Caroli IV. 25. Joannis Palæologi 30.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65477)

(4) De Lateranenſibus Parietinis cap. 13. pag. 48. tom. 8. part. 4. Theſauri Antiquit. & Hiftoriarum Italiæ. *Tiaram triplicis coronamenti ex Pontificibus primus geſtauit ante annos non amplius ducentos quinquaginta Urbanus V. duplicis verò Bonifacius VIII. Nam ſuperiorum Pontificum tiaras in vetuſtis imaginibus ac monumentis unius coronamenti & Romæ cernimus, & Sugerius deſcribit: Capiti ejus (Innocentii IV.) phrygium ornamentum imperiale inſtar galeæ circulo aureo concinnatum imponunt.*

(5) Vide annotat. 2. ad Innocentium IV.

CCI.

GREGORIUS XI.

ANNO CHRISTI 1370.

CAROLI IV. 25. JOANNIS PALÆOLOGI 30.

GREGORIUS XI. Lemovicenſis, Petrus Rogerii antea dictus, Clementis VI. Patruſ famâ notus, anno 1370. §. 1370. III. Kal. Januar. Pontifex conſtitutus eſt miro Cardinalium omnium conſenſu. Ipſe unus diſſentiens fuit, abnuſtque Pontificatum maximum: cum demum ideo ſe profeſſus

Rayn. an.
1370. §.
25.
Spond.
§. 6.

acci-

accipere, ut voluntati divinæ obtemperaret. Anno insequente pridie Nonas Januar. sacro Presbyteratûs Ordine initiatus est contra veterem morem. (1) Hic pœnam anathematis

Rayn. an.
1371. §.

II.

Spond.

§. 3.

statuit in eos, qui *dedignabantur fateri Christum sub speciebus sacris in loco immundo, veluti in ventre hominis, aut muris ore, aut luto, remanere.* (2) Suum in Civitatem Romanam studium ostendit, editâ constitutione confirmans, *Sacro sanctam Lateranensem Ecclesiam præcipuam sedem esse summi Pontificis, & locum principem inter omnes Ecclesias obtinere, omnibusque dignitate antecellere.* (3) Omnium primus jussit celebrari etiam in Occidente Festum *Præsentationis* B. Mariæ Virginis in Templo. (4) Confirmavit sodalitatem Eremitarum S. Hieronymi, ab Italis eximiâ sanctitate viris

Spond.
an. 1373.

§. 2.

constitutam in Cænobio *S. Bartholomæi de Lupiana* non procul à Toletto. Florentinos perduelles & contumaces addixit anathemati. Per S. Catharinam Senensem, ab eisdem Avinionem missam, placatus pacem ipsi reddidit, quæ tamen mox turbata est. Ejusdem sanctissimæ fœminæ

Rayn an.
1376. §.

I. 6.

Spond.

§. I. 2.

F f f 2

hor-

- Rayn. an. hortatu ac prece Pontificiam Sedem
 1377. §. anno 1377. restituit Romam. (5)
 17. Inde evitandi æstûs causâ Anagniam
 Spond. contendit præmissâ Eucharistiâ, (6)
 §. 1. 3. ibique ad Nonas Novembr. mansit.
 Idem pervigilio Nativitatis Deiparæ
 jejunium addidisse traditur. (7) *An-*
 Rayn. an. nus ab inito Pontificatu *septimus, men-*
 1378. §. *sis secundus, dies septimus ac vicesimus* fi-
 2. 3. nem ejus vitæ dedit. Cùm enim Car-
 Spond. dinalium Gallorum suasionibus per-
 §. 2. motus Avenionem redire cogitaret,
 in morbum incidit, ex quo VI. Kal.
 April. anno Ch. 1378. ætatis sexto
 circiter & quadragesimo mortem Ro-
 mæ obiit. (8)

ANNOTATIONES.

(1) Vide annotat. 1. ad Sabinianum.

(2) Raynaldus ad an. 1371. §. 11. & Eymericus in Directorio Inquisitorum part. 1. pag. 44.

(3) Hæc est constitutio ejus prima, cujus initium *Super universas*, tom. 1. Bullarum pag. 283.

(4) Vide Spondanum ad an. 1372. §. 9. & Historiam nostram Familiæ Sacræ extremo c. 3. De Maria Virgine.

(5) Spondanus ad annum 1377. §. 1. *Retulit igitur sedem Pontificiam Gregorius Romam, propriam & verum suum locum,* sep-

septuaginta annis (ut plerique numerant)
 postquam in Galliam translata fuisset. Sed
 qui ad amissum tempus numerare voluerit,
 ab obitu *Benedicti XI.* postremi Pontifi-
 cis in Italia ante translationem sedentis,
 qui contigit sexta Julii anni 1304. usque
 ad decimam septimam Januarii, quâ Gre-
 gorius Romam intravit, habebit annos
 septuaginta duos, menses sex, & dies decem,
 ab electione *Clementis V.* qui sedem trans-
 tulit, quæ facta est die quinta Junii anno
 1305. septuaginta unum annos, menses sep-
 tem, dies undecim: ab ejus coronatione, ad
 quam Cardinales ex Italia accivit, & con-
 tigit undecimo Novembris ejusdem anni
 1305. unum & septuaginta annos, menses
 duos, dies quinque: à constitutione verò
 Sedis Avenione, quæ ab eodem Clemente
 facta est, ad principium anni 1309. cum
 eo usque vaga fuisset per varia Gallie lo-
 ca, annos sexaginta octo.

(6) Morem præferendi Corporis Christi
 Romanis Pontificibus, ineuntibus iter lon-
 ginquum, ab hoc Gregorio deducit Ange-
 lus Rocca, qui anno 1598. tractatum Ro-
 mæ edidit de ritu eo. Alii longè antiqui-
 orem esse arbitrantur, remque totam sibi
 conficere videntur eo loco, in quo auctor
 secundæ Vitæ Gregorii XI. apud Baluzium
 in Vitis Papparum Avenionensium tom. I.

pag. 464. ita loquitur de Urbano VI. proximo Gregorii successore, quem appellat intrusum. *Et videns dictus intrusus, sic omnes Cardinales recessisse, exiit Roma, & die 26. Julii equitavit quasi stultus sine cruce præcedente, & sine corpore Christi, & sine ullo Cardinali, & ixit ad unam civitatem, quæ vocatur Tibur.* Non enim, inquit, dixisset fuisse stultitiam sine corpore Christi præcedente Pontificem Romanum iter aggredi, si ritus ille Gregorio XI. antiquior non fuisset. Vide Christianum Lupum De Sacris Processionibus extremo cap. 2. Operum tom. 11. pag. 340. Pagium in vita hujus Pontificis §. 31. & Baluzium in notis ad locum citatum pag. 1470.

(7) Ab auctore primæ vitæ Gregorii XI. apud Baluzium pag. 440. & Radulpho Tungrensi in lib. De canonum observantia proposit. 19. tom. 16. Bibl. Patr. pag. 310. Hodie tamen jejunium non servatur.

(8) Gregorius XI. in suo Testamento, quod est in Spicilegio Dacherii tom. 8. pag. 675. revocat, obrogatque non quæ dixit ut Pontifex summus, sed si qua, ut homo privatus laborans vitio infirmatis ingenitæ, alicubi dixisset *erronea contra Catholicam Fidem ex lapsu linguæ, aut aliis ex aliqua turbatione.* Id patet cuique legenti locum integrum sine studio calumniandi.

Cardinalis Lambertinus De Serv. Dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 3. cap. ult. num. 16. *Gerfon* in Tractatu de Examinatione doctri-

doctrinarum part. 2. considerat. 3. in fine narrat, *Gregorium XI in extremis positum habentem in manibus Sacrum Christi Corpus protestatum esse coram omnibus, ut caverent eum à Viris, tum à Mulieribus sub specie Religionis loquentibus Visiones sui capitis, quia per tales ipse seductus, dimisso suorum rationabili consilio, se traxerat, & Ecclesiam ad discrimen Schismatis imminentis, nisi misericos provideret Sponsus JESUS, Spondanus ad an. Chr. 1378. putat, iis verbis Gregorium intelligere voluisse suasiones Petri Aragonii, ac Sanctarum Brigittæ, & Catharinæ Senensis. At Natalis Alexander in Vita dicti Pontificis falsam existimat prædictam narrationem à Gersonio expositam, cum Auctor primæ Vitæ Gregorii, qui erat ipsi coævus, de ea non loquatur, & Gregorius spiritum S. Catharinæ probasset, eamque Prophetiæ dono auctam agnovisset, quando sibi votum de petenda Urbe in occulto factum, & sibi soli ac Deo notum divinitus agnovisse monstravit - - - Gersonius Sanctas Virgines Brigittam, & Catharinam non nominavit. Marcus Antonius de Dominis Gersonium referens memoratas Sanctas Mulieres recensuit. En ejus verba indigno Apostatâ digna: De*

Catharina Senensi procul dubio loquebatur Gregorius, & id notum erat Gersonio; sed eam noluit nominare: est enim in Historicis notorium, Femellam illam contra regulam humilitatis, quæ Sanctos decet, & contra præcepta Apostoli se sub illusionibus Visionum, & Revelationum Magistram in Ecclesia constituisse, & Epistolis propemodum dogmaticis scribendis totam dedisse. Quibus, & Apostolatu suo prophetico miserum Gregorium decepit. eumque, ut Romanam residentiam importunè resumeret, sub prætextu Sanctitatis compulit. Ex quo secutum est Schisma horrendum in Ecclesia, fructus ingens sceminalis Sanctitatis; & nihilominus canonizata est. Quis talium Canonizationes approbet? *At scilicet hujus nebulonis verba ad amissum profligat Arauxo Decif. Moral. tract. 3. quæst. 23. §. 1. num. 26. ubi ostendit, Sanctam Virginem Spiritu Dei, & jubente Romano Pontifice, munus, quod exercuit, obiisse; Gregorium in translatione Sedis non fuisse deceptum, cum ad eam teneretur; Schisma ab eadem S. Catharina fuisse prædictum; egressum è Gallia, & progressum usque Romam prædicti Gregorii feliciter successisse, prout ipsa præmutiaverat; Gregorii è Gallia recessum causam Schismatis non fuisse.*